

ΔΙΚΤΥΩΣΗ

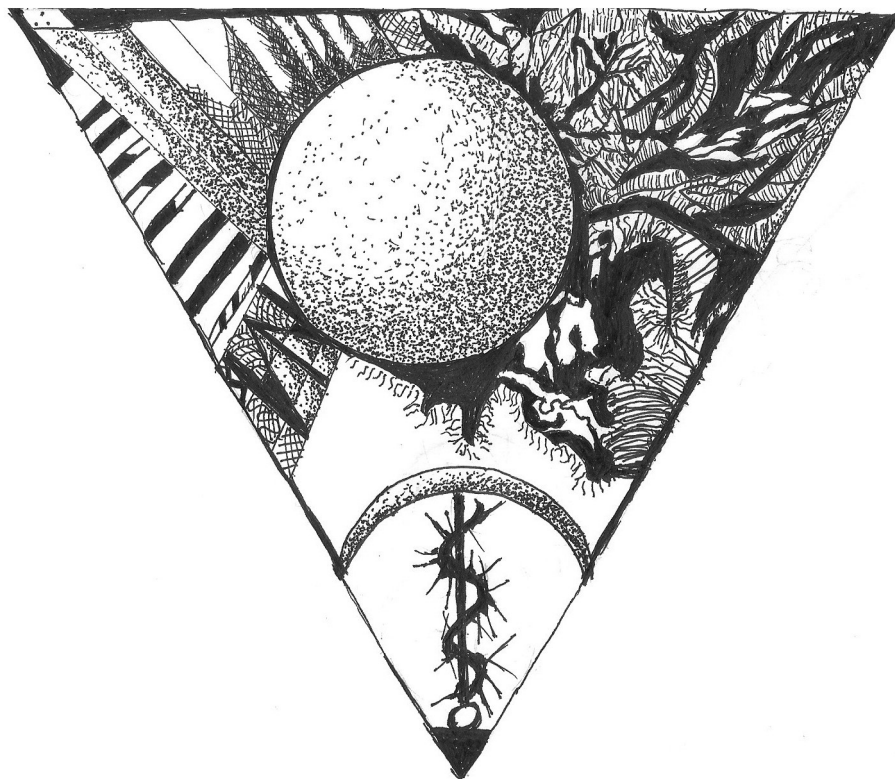
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΩΝ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑΤΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

diktiosi@riseup.net

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑΤΟΣ

Βρισκόμαστε σε μια εποχή όπου η ανθρώπινη ανάγκη για δημιουργία βιομηχανικοποιείται, μπαίνει σε καλούπια, παράγεται μαζικά και πωλείται χονδρική ακολουθώντας μια λογική *super market*. Η ειλικρινής διάθεση για επικοινωνία διαμεσολαβείται από εγχρήματες συναλλαγές και βλέψεις για καριέρα, φήμη, δόξα. Καθημερινά μας λούζουν με μία κουλτούρα η οποία φέρει μαζί της ότι πιο σάπιο υπάρχει στην κοινωνία και μας ζητά να το ακολουθήσουμε, να το αναπαράγουμε, να γίνουμε φορείς της περεταίρω υποδούλωσής μας. Η κυρίαρχη κουλτούρα και η πολιτιστική της βιομηχανία δηλώνει πανταχού παρούσα και σκοπός της πέρα από τα πιο πάνω είναι να συμβάλλει στη διατήρηση της κυρίαρχης τάξης πραγμάτων. Αλλά δεν μένει μόνο εκεί. Προσπαθεί να εμπορευματοποιήσει οποιαδήποτε επιθυμία και τρόπο ζωής, να αφομοιώσει οποιαδήποτε άρνηση στους κυρίαρχους θεσμούς απογυμνώνοντάς την από τα επικίνδυνα γι' αυτούς χαρακτηριστικά και την πουλήσει ως ακίνδυνο προϊόν. Κι όσο περνάει ο καιρός πετυχαίνει την όλο και πιο ενεργή συμμετοχή ενός καταναλωτικού κοινού στη στήριξη του κυρίαρχου πολιτισμού.

Από την άλλη, ο κόσμος που προτάσσει την απελευθέρωση της έκφρασης προσπαθεί να στήσει αναχώματα απέναντι στην επέλαση της πολιτιστικής βιομηχανίας και της μαζικής κουλτούρας. Με όπλα του την αυτοοργάνωση, τις συντροφικές σχέσεις, την οριζοντιότητα, την φαντασία και την διάθεση για πειραματισμό προσπαθεί να διανοίξει νέες οδούς όπου η δημιουργία γίνεται όχημα για την ελευθερία. Σε αυτήν τη διαδικασία τα μέσα που επιλέγει να χρησιμοποιεί λειτουργούν σαν ζωντανοί οργανισμοί, γεννιούνται από τις αντικειμενικές ανάγκες, κληρονομούν τις εμπειρίες των παλαιότερων, εξελίσσονται και μεταλλάσσονται για να γίνουν πιο αποτελεσματικά, παλεύουν πεισματικά για να επιβιώσουν και δεν διστάζουν να αποδεχτούν το τέλος τους όταν χάνουν την χρησιμότητά τους αφήνοντας τον σπόρο τους για το επόμενο πείραμα.

Έχοντας αυτά στο νου, κάποιοι από εμάς συναντηθήκαμε σε δύο εκδηλώσεις με θέματα

α) την αυτοοργανωμένη αντιεμπορευματική έκφραση και
β) την δημιουργία δικτύου υποδομών/συλλογικοτήτων, οι οποίες φιλοξενήθηκαν στην Κατάληψη Παπουτσάδικο (Αθήνα) και στην Κατάληψη Αντιβίωση (Γιάννενα) τον Μάρτη και τον Απρίλη του 2017 αντίστοιχα. Οι συγκεκριμένες εκδηλώσεις έδωσαν την αφορμή σε εγχειρήματα αλλά και άτομα που ασχολούνται με την αυτοοργανωμένη έκφραση και γενικότερα αυτό που λέμε DIY μουσική σκηνή να βρεθούν μαζί στον ίδιο χώρο, αρκετές από αυτές για πρώτη φορά, και να ανταλλάξουν απόψεις, σκεπτικά, αγωνίες και εμπειρίες. Συμπέρασμα της ελεύθερης κουβέντας που πλαι-

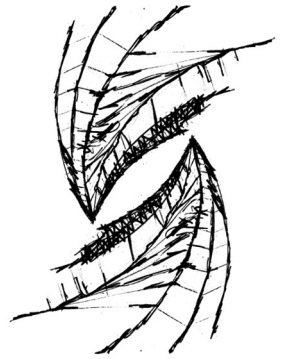
σίωσε τις εκδηλώσεις ήταν η κοινή ανάγκη των ατόμων και εγχειρημάτων που παρευρέθηκαν σε αυτές να συναντιούνται σε μια πιο μόνιμη βάση. Επιλέξαμε λοιπόν να ξαναβρεθούμε και να βάλουμε δύο στόχους.

Πρώτον, τη διαρκή επαφή, ζύμωση και ανταλλαγή απόψεων και εμπειριών μεταξύ των εμπλεκομένων για την περαιτέρω στήριξη και προώθηση της αυτοοργανωμένης αντιεμπορευματικής έκφρασης και της DIY κουλτούρας ως πρόταση και πρόταγμα. Και δεύτερον, την διερεύνηση δημιουργίας δικτύου υποδομών, ανταλλαγής πληροφοριών, απόψεων, τεχνογνωσίας και ό,τι άλλο βλέπαμε ότι θα μπορούσε να το πλαισιώσει.

Κάπως έτσι φτάνουμε στο σήμερα ύστερα από μία σειρά άτακτων πανελλαδικών διήμερων συναντήσεων στις οποίες συνενυρέθηκαν εγχειρήματα/ομάδες/συλλογικότητες από Γιάννενα, Καρδίτσα, Τρίκαλα, Πάτρα, Αθήνα, Ηράκλειο, Θεσσαλονίκη και Μυτιλήνη καθώς και αρκετά άτομα που πλαισιώνουν και στηρίζουν την αυτοοργανωμένη μουσική σκηνή. Πέρα από τους στόχους που βάλαμε αρχικά τέθηκαν αρκετές επιπρόσθετες προβληματικές προς συζήτηση. -Για την εξάρτησή κάθε μας δημιουργικής δραστηριότητας από το χρήμα και το κατά πόσον ο τρόπος που επιλέγει ο καθένας μας να στηρίζει οικονομικά την δραστηριότητά του ενδέχεται να αντιφάσκει με την προώθηση του προτάγματος της απελευθερωμένης έκφρασης. -Για το πώς θα σπάσουμε την αντίληψη του «τσάμπα» προωθώντας και ενισχύοντας την αντίληψη της ελεύθερης οικονομικής συνεισφοράς.

-Για τις δυσκολίες που μπορεί να αντιμετωπίζει κόσμος που ζει μακριά από τα μεγάλα αστικά κέντρα όπου οι ρεαλιστικές επιλογές που έχει δεν συνάδουν απαραίτητα με την κουλτούρα της αυτοοργάνωσης. -Για το γεγονός ότι δεν υπάρχει συλλογική γνώση πάνω σε θέματα ηχοληψίας, ηχογράφησης, επισκευής και συντήρησης υλικοτεχνικών υποδομών, καθώς επίσης και για την έλλειψη των ίδιων των υποδομών που θα μπορούσαν άμεσα να καλύψουν παρόμοιες ανάγκες. -Για το τι σημαίνει αυτοοργανωμένη διαδικασία για τον/ην καθέναν/μία από εμάς και με ποιο τρόπο θέλουμε να εξωτερικεύουμε τη δράση μας. Για τα συγκεκριμένα κριτήρια που θέτουμε ώστε να συμπράττουμε μεταξύ μας αλλά και με

άλλα εγχειρήματα κλπ. Σε όλα αυτά, από την στιγμή που δεν μοιραζόμασταν απαραίτητα κοινές αναλύσεις, χρειάστηκε να γίνουν εκτενείς κουβέντες, να βρούμε κοινούς τρόπους επικοινωνίας και να υπογραμμίσουμε τις κοινές μας αρχές και αξίες. -Μετά λοιπόν από αυτές τις πρώτες συναντήσεις, θεωρούμε ότι ένας πρώτος κύκλος των συζητήσεων μας έχει κλείσει και πως οι στόχοι που είχαμε βάλει έχουν επιτευχθεί. Είμαστε σε θέση να κάνουμε το επόμενο βήμα, την έναρξη λειτουργίας της Δικτύωσης.

Αποτελούμε μία σύμπραξη ομάδων, εγχειρημάτων και συλλογικότητων που ασχολούνται με την αυτοοργανωμένη έκφραση. Ο καθένας/μία από το μετερίζι του/ης, προσπαθούμε να προτάξουμε την δημιουργία μακριά από την πεπατημένη οδό του εμπορευματικού κόσμου. Ακολουθούμε τον συλλογικό δρόμο της συντροφικότητας, της αλληλεγγύης, της συνεννόησης και της συνδιαμόρφωσης επειδή δεν μας καλύπτει μόνο η ατομική εκπλήρωση των επιθυμιών μας, αλλά αντιθέτως, ξέρουμε ότι μαζί με άλλους θα καταφέρουμε περισσότερα και θα αντεπιτεθούμε με καλύτερους όρους στην κυρίαρχη κουλτούρα. Στήνουμε υποδομές, διοργανώνουμε συναυλίες και εκδηλώσεις, ασχολούμαστε με θεωρητικά ζητήματα και προσπαθούμε να έχουμε μια συνέχεια στην παρουσία μας. Διαρκώς προσπαθούμε να βελτιωνόμαστε, να γινόμαστε πιο ουσιαστικοί και αποτελεσματικοί αλλά παράλληλα να βρούμε εκείνους και εκείνες που θα μας συντροφεύσουν στα επόμενα βήματά μας. Οι εμπειρίες που αποκομίζουμε αλλά και τα μέσα που χρησιμοποιούμε δεν είναι αυτοσκοπός. Αντιθέτως ανήκουν στον οποιονδήποτε βρίσκει τον εαυτό του στην αυτοοργανωμένη σκηνή.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ

Σημασία για το εγχείρημα της Δικτύωσης δεν έχουν αυτές καθαυτές οι ιδιαίτερες απαντήσεις των επιμέρους συλλογικοτήτων ή ατόμων που το συνιστούν. Αυτές θα μπορούσαν να αναπαράγουν μια αέναη αυτοαναφορικότητα αν τρέφονταν διαρκώς με τον εαυτό τους. Αδιαμφισβήτητα, τα όρια της αντοχής ενός τόσο διευρυμένου εγχειρήματος, όπως είναι η Δικτύωση, διαμορφώνονται κάθε φορά από τις θέσεις και τις αντιθέσεις των επιμέρους υποκειμένων που το απαρτίζουν με σκοπό τη σύνθεση, προκειμένου να παραχθούν διασυλλογικά περιεχόμενα, στάσεις και δράσεις. Εκείνο που εξαρχής προκρίνεται είναι:

- ένα κοινό αξιακό σύστημα που περιλαμβάνει:

εναντίωση στην εξουσία ως στρατηγική σχέσεων επιβολής, εναντίωση στους θεσμούς που οργανώνουν τις διάχυτες εξουσίες, εναντίωση στο κράτος που είναι ο κυρίαρχος θεσμός του συστήματος και βηματοδότης του. Με διακριτό αλλά όχι διαχωρισμένο τρόπο, ο σεξισμός, ως απότοκο της πατριαρχικής κουλτούρας, με την περιστολή του γυναικείου σώματος σε εργαλείο της αντρικής ηδονής και την καταστολή κάθε παρεκκλίνουσας από την πατριαρχική κανονικότητα διαχείρισης της σεξουαλικότητας, θεωρείται κάτι παραπάνω από εχθρικός. Παρόμοια, ο φασισμός ως έκφραση κάθε φυλετικής ή πολιτισμικής ανωτερότητας είναι απέναντί μας. Κάθε συμπεριφορά που αναπαράγει αυτές τις αντιλήψεις είναι ανεπιθύμητη όχι μόνο στις διαδικασίες μας αλλά και στους χώρους όπου πραγματώνουμε τα προτάγματά μας.

d.i..why?

-ένας κοινός προσανατολισμός βάσει του οποίου θα παλεύονται για να λυθούν οι διαφωνίες και οι αντιφάσεις και

-μια συντροφικότητα που δεν σημαίνει πειθαναγκαστική συναίνεση αλλά

δεκτικότητα των αυτονομιών που δεν νιώθουν ότι απειλούνται από τα εκάστοτε αντιπαραθετικά περιεχόμενα.

Ο διαδικαστικός της χαρακτήρας κτίζεται κάθε φορά όχι με κανόνες που δημιουργούν περιορισμούς προς τα μέλη αλλά με ανοιχτές και ελεύθερες συμφωνίες που θα προστατεύουν από τη μία την αυτονομία τους και από την άλλη θα εξασφαλίζουν την απελευθερωτική διαλεκτική μεταξύ διαδικασίας και αποτελέσματος, μεταξύ μέσων και σκοπών.

Αυτό, εξάλλου, σημαίνει αυτοοργάνωση. Και παραπέρα, αυτοοργάνωση δεν σημαίνει συμμετοχή σε μια έτοιμη δομή. Δεν πρόκειται να υποστηρίξουμε μια οργάνωση με τη μορφή μιας μηχανής όπου τα μέλη της αποτελούν γρανάζια και ιμάντες μεταβίβασης ετερόνομων αποφάσεων. Στην αυτοοργάνωση κάθε μέλος:

- παρεμβαίνει και διαμορφώνει ισότιμα τη δομή λήψης των αποφάσεων

- επιλέγει ελεύθερα τον χώρο που θα καταλάβει μέσα στη διαδικασία

- παίρνει πάντα την ευθύνη των προσωπικών και συλλογικών αποφάσεων

- και επιβεβαιώνει κάθε φορά την έννοια της ελεύθερης συμφωνίας.

Έτσι, η διαδικασία είναι σαν το δέρμα: δεν περιορίζει το σώμα αλλά το προστατεύει. Με αυτόν τον τρόπο η Δικτύωση λειτουργεί ως ένα διευρυμένο συντονιστικό, με βασικό της βηματοδότη την ανοιχτή συνέλευση όπου δρομολογούνται ελεύθερες συνδιαμορφώσεις περιεχομένων και δράσεων. Υπάρχει ήδη μια διασυλλογική πείρα αφού όλες αυτές οι αποφάσεις πάρθηκαν μετά από μακρά και επίμονη διαδικασία πανελλαδικών συνελεύσεων προκειμένου να πραγματοποιηθεί η συγκρότηση της Δικτύωσης. Από τη μεριά μας είμαστε χαρούμενοι και χαρούμενες στο βαθμό που η διαδικασία αυτή, καθώς και αυτή καθεαυτή η συγκρότηση της Δικτύωσης, έρχεται να προστεθεί στις επίμονες συλλογικές προσπάθειες που κατατίθενται κοινωνικά από απελευθερωτικά εγχειρήματα προκειμένου να υπονομεύσουν την κυρίαρχη κουλτούρα. Παράλληλα, Δεν θεωρούμε ως απαραίτητη προϋπόθεση την συμπερίληψη όλων της των μελών για την πρόταση και τη δρομολόγηση μιας δεδομένης δραστηριότητας. Μπορούν να δημιουργούνται επιμέρους συμπράξεις, οι οποίες θα φέρουν και την υπογραφή των συλλογικοτήτων που τις πραγματώνουν και οι οποίες, στο βαθμό που είναι επιθυμητό, θα μπορούν να απολογίζονται και στη συνέλευση της Δικτύωσης προκειμένου να διευρυνθεί η συλλογική εμπειρία. Δεν αποκλείεται, βέβαια, η περίπτωση όπου η Δικτύωση -για λόγους που αφορούν την εκάστοτε πολιτική της, τις δυνα-

τότητές της και τις ανάγκες- να επι-
λέξει την κάλυψη μιας τέτοιας
επιμέρους σύμπραξης με την
υπογραφή της

ΚΟΙΝΕΣ ΣΥΝΙΣΤΑΜΕΝΕΣ

Μετά το πέρας των
συζητήσεων και μέσα
από τη ζύμωση των
συλλογικοτήτων με-
ταξύ τους, η Δικτύωση
κατέληξε σε κάποιες
κοινές συνισταμένες,
κοινούς τόπους, που εκ-
φράζουν το σύνολο του
νέου αυτού εγχειρήματος
και θέτουν τις πρώτες βάσεις
ώστε να προχωρήσουμε παρα-
πέρα. Αυτές συνοψίζονται ως εξής:

-Επειδή δεν θέλουμε να αποκλείσουμε
κάποιον/α από την πρόσβαση στην όποια εκ-
δήλωση, η είσοδος είναι ελεύθερη και δεν υπάρχει κά-
ποιου είδους εισιτήριο.

-Οι συναυλίες-εκδηλώσεις που πραγματοποιούμε και η οποιαδήποτε οι-
κονομική ενίσχυση προκύπτει μέσω μπαρ ή κάποιου κουτιού ελεύθερης
συνεισφοράς, πάντα διοχετεύεται και υποστηρίζει σκοπούς (δικαστικά-ια-
τρικά έξοδα, αγορά κινηματικών [υπο]δομών, ενίσχυση κινηματικών στε-
κιών-καταλήψεων) που δημοσιοποιούνται.

-Οι μπάντες-θεατρικές ομάδες και η οποιαδήποτε ομάδα ή άτομο που
ασχολούνται με ζητήματα τα οποία σχετίζονται με την δημιουργικότητα,

επιθυμούμε πρώτα από όλα να αντιλαμβάνονται τον σκοπό των εκδηλώσεων, να σέβονται τον χώρο που χρησιμοποιούν και τα χαρακτηριστικά του -και όχι να συμμετέχουν σε εκδηλώσεις μας μόνο και μόνο βλέποντας άλλη μια ευκαιρία να προωθήσουν τη δουλειά τους. Στόχος μας είναι οι εκδηλώσεις του δικτύου να γίνονται με ομάδες της αυτοοργανωμένης έκφρασης, χωρίς να αποκλείονται και αυτοί/ές που ως τώρα δεν έχουν ακολουθήσει το συγκεκριμένο δρόμο αλλά θέλουν να προσεγγίσουν και να συμμετέχουν.

-Ως συλλογικότητες/ομάδες που συμμετέχουμε στη Δικτύωση ανταλλάσσουμε απόψεις και πρακτικές και ζυμώνόμαστε σε βάθος χρόνου. Δεν υπάρχει κάποιος «d.i.y. οδηγός χρήσης» που ακολουθούμε άλλα αντιθέτως αντιλαμβανόμαστε τις διαδικασίες ως κάτι δυναμικό που διαρκώς εξελίσσεται.

-Η κάθε ομάδα διατηρεί την αυτονομία της σε δικές της εκδηλώσεις, επιλέγοντας τον τρόπο που θα τις διεκπεραιώσει και θα τις εμπλουτίσει, χρησιμοποιώντας π.χ. μπαρ, με αντίτιμο ή ελεύθερη συνεισφορά, απουσία μπαρ, βιβλιοπωλείο ή distro, όμως ανταλλάσσουν εμπειρίες στο πλαίσιο της Δικτύωσης είμαστε ανοιχτοί να δοκιμάσουμε ποικίλες πρακτικές έπειτα από τη συζήτηση και τη συνδιαλλαγή μεταξύ μας.

-Θεωρούμε σημαντικό το κομμάτι της τεχνογνωσίας πάνω σε ζητήματα ηχοληψίας, ηχογραφήσεων, βιντεοληψίας κτλ. Θέλουμε να διαχέονται οι γνώσεις πάνω σε αυτά τα ζητήματα σπάζοντας έτσι την αλυσίδα της δημιουργίας ειδικών (εξειδικευμένων ατόμων που αναπαράγουν τους ρόλους με βάση τον κυρίαρχο καταμερισμό εργασίας) και μετουσιώνοντας με αυτό τον τρόπο τις έννοιες της αυτοοργάνωσης και της αυτομόρφωσης.

-Οι συνθήκες που αντιμετωπίζουν οι δομές/ομάδες που δρουν σε επαρχιακές πόλεις μπορεί να παρουσιάζουν ιδιαιτερότητες σε σχέση με τις συνθήκες που βιώνουν δομές σε μεγαλύτερα αστικά κέντρα, όπως π.χ. έλλειψη υλικοτεχνικού εξοπλισμού, τεχνογνωσίας και χώρων δράσης. Αντιλαμβανόμενοι αυτές τις δυσκολίες θεωρούμε σημαντικό και θέτουμε ως προτεραιότητα τη στήριξη των δομών αυτών από τη Δικτύωση.

-Όπως είναι εμφανές από τα παραπάνω, δεν είμαστε ούτε χομπίστες, ούτε «καλλιτέχνες». Δεν διαχωρίζουμε τους εαυτούς μας από τον υπόλοιπο κόσμο που συμμετέχει και στηρίζει αυτοοργανωμένες εκδηλώσεις. Πρόθεση μας είναι να σταματήσει να υπάρχει η κοινωνική συνθήκη που μας διαχωρίζει σε κοινό-πελάτη και καλλιτέχνη-έμπορα. Η επικοινωνία μας με τον κόσμο και η δημιουργία προϋποθέσεων ώστε να αισθανθεί και να γίνει μέρος της DIY αντιεμπορευματικής έκφρασης κινούνται προς αυτήν την κατεύθυνση. Η diy αντιεμπορευματική έκφραση δεν είναι ξεκομμένη από την καθημερινή μας ζωή. Είμαστε άνθρωποι που βιώνουμε καθημερινά την καταπίεση του αφεντικού, της πατριαρχίας, της εξουσίας, κλπ. Δεν

είμαστε κλεισμένοι σε γυάλα ζώντας στον δικό μας μικρόκοσμο. Επομένως, οι ομάδες που συμμετέχουμε στη δικτύωση θεωρούμε σημαντικό να μην αποκλείονται και αυτά τα ζητήματα.

-Δεν ιεραρχούμε τους τρόπους έκφρασης που διαλέγει ο καθένας αλλά κοιτάμε το πώς αυτοί επιλέγουν να πραγματώνονται. Αν επιλέγεται να προωθηθούν με χορηγούς, πορτιέρηδες, εισιτήρια, σε μαγαζιά και γκαλερί, με προπαγάνδισή από το ΜΜΕ και εμπορικά μουσικά περιοδικά, εμπορικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς, μέσω θεσμικών οργανώσεων και άλλων υποπροϊόντων της πολιτιστικής βιομηχανίας ή μέσω της διγυ αυτοοργανωμένης λογικής που πρεσβεύουμε.

-Θέλουμε να επαναλάβουμε ότι σεξιστικές, ομοφοβικές και γενικά εξουσιαστικές συμπεριφορές δεν θα γίνονται δεκτές στις εκδηλώσεις μας. Στους χώρους και τους χρόνους που βρισκόμαστε θέλουμε να δημιουργούμε έναν δικό μας πολιτισμό ενάντια στην σαπίλα του κυρίαρχου πολιτισμού.

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΔΙΚΤΥΩΣΗΣ

Όπως είναι λογικό, η διαδικασία συγκρότησης ταυτότητας περιλαμβάνει μια σειρά από αποκλεισμούς και εναντιώσεις. Περιλαμβάνει μια σειρά από αυτά που δεν θέλουμε να είμαστε. Έτσι, η δυναμική μας αντίθεση στην εξουσία, θεσμισμένη και μη, δημιουργεί μια σειρά από «αντι-» (αντικρατισμός, αντιεξουσία, αντιθεσμισμός, αντιοικονομισμός, αντικαπιταλισμός, αντιφασισμός, αντισεξισμός, αντιεμπορευματικό, αντιθεαματικό κ.ο.κ.) που αποπειρώνται να αποτυπώσουν τη συνολική στάση ζωής και αγώνα μας, τόσο προς τον ίδιο μας τον εαυτό όσο και απέναντι στους άλ-

λους. Αυτή, ωστόσο, η στάση δεν περιλαμβάνει μόνο την διαρκή αγωνία για την καταστροφή του πολιτισμού της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, έτσι που να φαίνεται ότι όλα αυτά τα «αντι-» δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένας διαρκής ετεροπροσδιορισμός μας. Η αποδόμηση αυτού του παρηκμασμένου κόσμου είναι ο ένας πυλώνας της ταυτότητας του αγώνα μας. Ο άλλος, και εξίσου σημαντικός, αν όχι σημαντικότερος, είναι αυτός της ανασυγκρότησης εδώ και τώρα του κόσμου τον οποίο πρεσβεύουμε.

Έτσι, αν ο αστικός πολιτισμός συγκροτείται στη βάση της εξατομίκευσης, στη βάση μιας ανταγωνιστικής κοινωνίας δομημένης στην ιδιοκτησία και το κέρδος, η απάντησή μας δεν μπορεί να περιορίζεται μόνο σε μια επίκληση μιας «ουτοπικής ιδεολογίας» (που θα πραγματωθεί εν ονόματι μιας διαρκώς επερχόμενης επανάστασης ενώ, εν τω μεταξύ, δεν τρέχει και τίποτα αν αναπαραγάγουμε όλες τις εξουσιαστικές παθολογίες της κοινωνικής ιεραρχίας και των κοινωνικών αποκλεισμών στην καθημερινή μας ζωή) αλλά στην εδώ και τώρα πραγμάτωση ενός συλλογικού Εμείς, στη δημιουργία συλλογικοτήτων που δεν μπορεί παρά να είναι ήδη κομμάτι του κόσμου που πρεσβεύουμε.

Αυτή η επιλογή κάνει σαφείς, με χειροπιαστό τρόπο, τους λόγους για τους οποίους αγωνιζόμαστε, δίνει υλική υπόσταση σε αυτά που πρεσβεύουμε δημιουργώντας αντιδομές, με εργαλείο αυτές τις αντιδομές στεκόμαστε ενάντιοι στον κόσμο της εξουσίας και αυτές τις αντιδομές υπερασπιζόμαστε απέναντί της.

Είναι δεδομένο ότι αυτό που εννοούμε πολιτική δράση, ως αδιαμεσολάβητη και ακηδεμόνευτη ενασχόληση με τα κοινά, δεν έχει καμία σχέση με αυτό που εννοούν οι κυρίαρχοι με την πολιτική ως διαχείριση της εξουσίας. Και ως τέτοια, η δράση μας δεν αναγνωρίζει τους κυρίαρχους

τρόπους «συνύπαρξης» ή διαχωρισμών μεταξύ, πολιτικής και κοινωνίας, πολιτικής και οικονομίας, πολιτικής και «τέχνης». Για εμάς, το πολιτικό είναι και προσωπικό στη σφαίρα της καθημερινής μας ζωής, η οικονομία είναι μια εχθρική επιστήμη που χειραγωγεί τις κοινωνικές ανάγκες και η τέχνη έχει καταντήσει να είναι ένα αισθητικό καλούπι που επιδιώκει να ακρωτηριάσει την ανθρώπινη δημιουργικότητα.

Η πολιτική δράση δεν είναι τίποτε άλλο από την δράση εκείνη που, ενώ αναγνωρίζει τις αντιφάσεις μας στην καθημερινή ζωή, καταθέτει και την προοπτική για το ξεπέρασμά τους. Ο προσανατολισμός για την λύση των αντιφάσεών μας είναι η δική μας πολιτική. Και η συγκρότηση μιας θεωρίας που θα αποτυπώνει αυτόν τον προσανατολισμό, αυτήν την πολιτική οφείλει να είναι συμπαγής. Το υπαρξιακό μας στοίχημα, ωστόσο, ο τρόπος που βιώνουμε διάφορες καταστάσεις στην καθημερινή μας, η αγωνία με την οποία βιώνουμε τις αντιφάσεις, όλα αυτά δεν μπορούν να χωρέσουν σε μια θεωρία με κλειστή λογική. Αυτή ακριβώς η επικοινωνιακή επιθυμία πραγματώνεται από τα δημιουργικά πρότζεκτ που διαθέτουν πολύ πιο διευρυμένα εκφραστικά μέσα από την γλώσσα. Με αυτόν τον τρόπο καθολικοποιείται η κοινωνική μας απεύθυνση. Γι' αυτό και τον θεωρούμε αναπόσπαστο μέρος της ίδιας μας της ζωής, του ίδιου μας του αγώνα, τόσο για την αποδόμηση της εξουσίας, όσο και για την ανασυγκρότηση του δικού μας κόσμου.

Στην απόπειρά μας αυτή, για την συγκρότηση μιας δικτύωσης των αυτο-οργανωμένων δημιουργικών ομάδων/συλλογικοτήτων σχημάτων και ατόμων, επιχειρούμε την σύνθεση όλων αυτών των χαρακτηριστικών. Από την

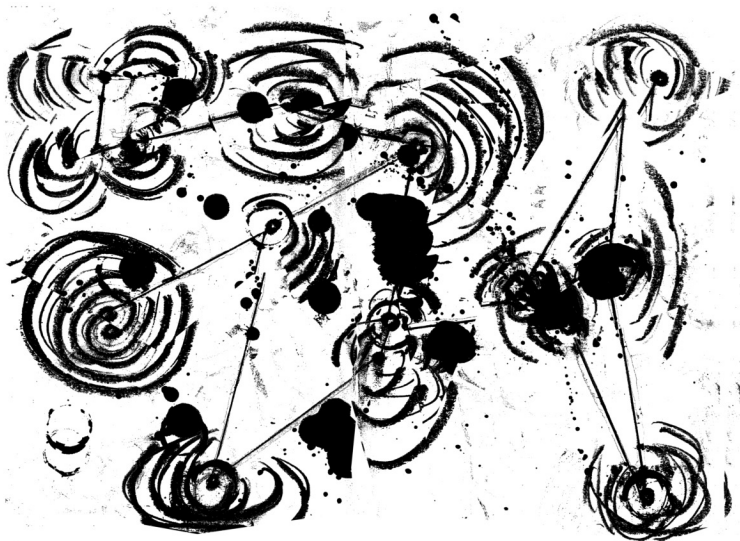

συνέλευση έως τις αντιδομές, σημασία έχει τόσο η ανταλλαγή απόψεων και εμπειριών στον πόλεμό μας με την κυρίαρχη κουλτούρα, τόσο ο συντονισμός των επί μέρους εγχειρημάτων για δημιουργικές συμπράξεις όσο και η δημιουργία απελευθερωμένων χώρων, η διαχείριση μηχανημάτων και εργαλείων, η πρόσβαση στην σχετική τεχνογνωσία.

Αυτό που επιδιώκουμε είναι αφενός, η δικτύωση αυτή μαζί με τις αντιδομές της να είναι ανοιχτή ως κοινωνική και πολιτική πρόταση σε άλλες συλλογικότητες και άτομα που συμμερίζονται τον προσανατολισμό αλλά και τις αγωνίες του εγχειρήματος και αφετέρου, με αυτόν τον τρόπο να συγκροτήσουμε μια πρόταση που θέλει να αντεπιτεθεί στις κυριαρχικές δομές. «Αυτοοργάνωση» δεν σημαίνει ασυνέπεια, προχειρότητα, ελλείψεις, αναποτελεσματικότητα, δεν σημαίνει διαδικασίες και διαχειρίσεις που μοιάζουν με κακέκτυπα ουτοπικών προσδοκιών. Η αυτοοργάνωση είναι συνειδητή επιλογή και ως τέτοια οφείλει απέναντι στον εαυτό της να έχει μια αδιαμφισβήτητη αυταξία, πραγματώσιμη και υπερασπίσιμη σε κάθε της φάση, σε κάθε στιγμή, εδώ και τώρα. Έτσι, προτείνοντας τη δικτύωση και τις αντιδομές, επιδιώκουμε την εξασφάλιση μιας ολοκληρωμένης πρότασης για την πραγμάτωση κάθε εκφραστικού μέσου. Θέλουμε να καλύπτουμε κάθε δημιουργικό πρότζεκτ σε όλη του τη διαδρομή από την έμπνευσή έως την πραγματοποίησή του. Θέλουμε κάθε δημιουργική ικανότητα σχημάτων και ατόμων να γίνεται πραγματικότητα με τις συλλογικές μας δυνάμεις.

Στο πλαίσιο της δικτύωσης υπάρχουν ήδη υποδομές αλλά υπάρχει και πολύς δρόμος για να επιτευχθούν οι στόχοι της. Η δικτύωση δηλώνει παρουσία με τις δυνάμεις και τις προοπτικές της.

ΔΙΚΤΥΩΣΗ

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΩΝ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑΤΩΝ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

στούντιο Ουσαρμονία (Ηράκλειο)
Κομπόγναθος (Καρδίτσα)
Ουσαρμονία (Κοζάνη)
Στοά 60 (Ηράκλειο)
Biologica (Σαλόνικα)
ομάδα Πείραμα (Αθήνα)
πτέρυγαΚ (Αθήνα)
ομάδα αυτοοργανωμένης έκφρασης ΤΕΧΝΑΣΜΑ (Πάτρα)
κολλεκτίβα Δισκοκοπτείου Diskollectiv
Ηχητική Ουσαρμονία (Τρίκαλα)
So Watt? (κατάληψη ΠΑΠΟΥΤΣΑΔΙΚΟ) (Αθήνα)
EYE.IN.STEIN αυτοδιαχειριζόμενο στούντιο (Αθήνα)
Μετροτρόμος (Αθήνα)

diktiosi@riseup.net

~ φλεβάρης '19 ~